

KONINKRIJK BELGIË
-----ADVIES 46.477/3
VAN 7 MEI 2009VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 16 april 2009 door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 houdende de procedure voor de planning, de vaststelling en de goedkeuring van de uitvoeringsprogramma's in het kader van de planmatige realisatie van sociale woonprojecten en houdende de financiering van verrichtingen in het kader van sociale woonprojecten en tot wijziging van diverse bepalingen op het vlak van wonen als gevolg van het decreet betreffende het grond- en pandenbeleid", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt er in de eerste plaats toe het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 houdende de procedure voor de planning, de vaststelling en de goedkeuring van de uitvoeringsprogramma's in het kader van de planmatige realisatie van sociale woonprojecten en houdende de financiering van verrichtingen in het kader van sociale woonprojecten, af te stemmen op het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid, dat private bouwheren een sociale last oplegt (artikel 4.1.16 en volgende van dat decreet).

De meest opvallende wijzigingen aan het genoemde besluit zijn de volgende:

- private bouwheren en verkavelaars die ervoor opteren om de sociale last in natura uit te voeren (artikel 4.1.20 van het decreet van 27 maart 2009), zullen hun projecten en verrichtingen moeten aanmelden bij de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (hierna: VMSW). Een correcte uitvoering in natura van een aan een vergunning verbonden sociale last vereist de toekenning van drie deelattesten door de VMSW. Een specifieke regeling die betrekking heeft op de voorwaarden en de termijnen wordt in dit verband ingevoerd (ontworpen artikelen 19*bis* tot 19*septies* - artikel 6 van het ontwerp). Een bijlage I "Prijsnormen voor sociale woningen en sociale kavels" wordt toegevoegd aan het besluit van 18 juli 2008 (artikel 19 van het ontwerp); daarin worden de prijsnormen vastgesteld waaraan door de private bouwheren en verkavelaars verwezenlijkte sociale huurwoningen, sociale koopwoningen en sociale kavels moeten voldoen;

.../...

- in de beoordelingscommissie die een advies verstrekt bij elk ontwerp van uitvoeringsprogramma, wordt onder andere een vertegenwoordiger van de private sector opgenomen (ontworpen artikel 9, § 2, 8/ - artikel 2, 1/, van het ontwerp);
- de private bouwheer of verkavelaar kan aanspraak maken op subsidiëring voor de aanleg of de aanpassing van wooninfrastructuur wanneer dit gebeurt ter uitvoering van een sociale last (ontworpen artikelen 27 tot 29 - artikel 10 van het ontwerp). Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de initiatiefnemer die zelf als opdrachtgever optreedt en de initiatiefnemer die dat niet doet. Als de initiatiefnemer ervoor opteert om niet zelf op te treden als opdrachtgever, zal de VMSW dat doen en worden de kosten voor de uitvoering van de verrichting geheel of gedeeltelijk ten laste genomen door het Vlaamse Gewest. Als de initiatiefnemer ervoor opteert om zelf opdrachtgever te zijn, verleent het Vlaamse Gewest hem een forfaitaire subsidie. Er wordt ook een prijsplafond ingevoerd voor de in aanmerking te nemen kostprijs van infrastructuurwerken. Ten slotte kunnen de gemeenten en de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden eveneens aanspraak maken op subsidies wanneer ze zelf sociale koopwoningen of sociale kavels realiseren;
- de beslissingen van de raad van bestuur van de VMSW waarbij de technische normen waaraan sociale woningen en sociale kavels moeten voldoen, werden vastgesteld, worden in het besluit van 18 juli 2008 opgenomen (ontworpen artikel 50bis - artikel 17 van het ontwerp);
- de opname in het uitvoeringsprogramma van de vermelding "ADL" geldt voortaan als voorwaardelijke belofte van subsidie overeenkomstig de regeling vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 1998 tot aanmoediging van projecten inzake het zelfstandig wonen van personen met een fysieke handicap in sociale woonwijken (ontworpen artikel 11, tweede lid - artikel 3 van het ontwerp).

2.2. Het ontwerpbesluit strekt ook tot wijziging van enkele andere besluiten, namelijk:

- het besluit van de Vlaamse Regering 16 juni 1998 tot aanmoediging van projecten inzake het zelfstandig wonen van personen met een fysieke handicap in sociale woonwijken (het zogenaamde ADL-besluit), dat onder meer wordt afgestemd op de

.../...

wijziging aan het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 (ontworpen artikel 20 - artikel 22 van het ontwerp), en

- het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 betreffende de voorwaarden voor de overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en de sociale huisvestingsmaatschappijen ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode, dat wordt aangevuld. Hierbij wordt in de ontworpen bijlage V de berekening vastgesteld van de verkoopprijs van sociale koopwoningen, sociale kavels en middelgrote kavels, waartegen de VMSW en de sociale huisvestingsmaatschappijen bedoelde onroerende goederen kunnen verkopen.

2.3. Het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, treedt in werking op 1 september 2009, met uitzondering van artikel 9 ervan, dat in werking treedt op 1 januari 2010.

3.1. Het ontworpen besluit vindt, globaal genomen, rechtsgrond in de bepalingen van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (hierna: Vlaamse Wooncode), van het koninklijk besluit van 10 december 1970 houdende de Huisvestingscode, bekrachtigd bij de wet van 2 juli 1971, en van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond-en pandenbeleid, die in de aanhef vermeld staan ⁽¹⁾, behalve in artikel 22, § 2, van de Vlaamse Wooncode, dat een algemene bepaling bevat in verband met de planning van het Vlaamse Woonbeleid en geen rechtsgrond biedt voor het ontworpen besluit.

Naast naar artikel 80 van het koninklijk besluit van 10 december 1970 houdende de Huisvestingscode (subsidies onder de vorm van het ten laste nemen van de kosten voor het uitvoeren van infrastructuurwerken, voor het bouwrijp maken van de percelen en voor het oprichten van gemeenschapsvoorzieningen), dient er in de aanhef ook te worden verwezen naar de artikelen 94 en 95 (subsidies van de aankoop van gronden en gebouwen en hun renovatie, verbetering of aanpassing), en 96, § 3 (subsidies

⁽¹⁾ Met inbegrip van de artikel 69, 70 en 71 van de Vlaamse Wooncode die niet vermeld zijn in de door de gemachtigde ter beschikking gestelde concordantietabel.

voor de bouw, de renovatie, de verbetering of aanpassing in de huursector), van het koninklijk besluit van 10 december 1970 ⁽²⁾.

3.2. Sommige bepalingen van het ontworpen besluit verdienen evenwel een nader onderzoek.

3.2.1. Het ontwerp strekt tot het toevoegen van een bijlage I aan het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008, waarin de prijsnormen vastgesteld worden waaraan de door de private bouwheren en verkavelaars verwezenlijkte sociale huurwoningen, sociale koopwoningen, sociale kavels en projecten in het kader van het decreet van 27 maart 2009, moeten voldoen (artikel 19 van het ontwerp en de ontworpen artikelen 19*quater* en 19*quinquies* - artikel 6 van het ontwerp). Daarnaast wordt ook een bijlage V toegevoegd aan het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006, waarin de prijsnormen vastgesteld worden waaraan de prijs van sociale koopwoningen, sociale kavels en middelgrote kavels moet voldoen bij verkoop door de VMSW en de sociale huisvestingsmaatschappijen (en andere publieke initiatiefnemers) (artikelen 24 tot 26 van het ontwerp).

Door de auditeur-verslaggever gevraagd naar de rechtsgrond voor de vaststelling van deze prijsnormen vervat in de genoemde bijlagen, antwoordde de gemachtigde:

"De rechtsgrond voor de vaststelling van de prijsnormen voor de private sector (bijlage I) is gelegen in artikel 4.1.20 *juncto* artikelen 4.1.21 en 4.1.22 van het decreet grond- en pandenbeleid.

- sociale huurwoningen: «prijsberekening dient conform te zijn met de reglementaire normen die gelden in hoofde van de sociale huisvestingsmaatschappijen» (art. 4.1.20, §4). «Verkoopprijs is ten hoogste gelijk aan de subsidiabele prijsplafonds die worden bepaald» in het NFS2-besluit (art. 4.1.21, § 1, tweede lid).
- sociale koopwoningen en sociale kavels: «prijsberekening dient conform te zijn met de reglementaire normen die gelden in hoofde van de sociale huisvestingsmaatschappijen» (art. 4.1.20, § 4). «De aanbieding van de sociale

⁽²⁾ Zie hierover advies 45.701/3, gegeven op 13 januari 2009, over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 30 januari 2009 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 houdende de procedure voor de planning, de vaststelling en de goedkeuring van de uitvoeringsprogramma's in het kader van de planmatige realisatie van sociale woonprojecten en houdende de financiering van verrichtingen in het kader van sociale woonprojecten.

koopwoningen en sociale kavels gebeurt onder de voorwaarden» van het Overdrachtenbesluit (art. 4.1.22, eerste lid).

De rechtsgrond voor de vaststelling van de prijsnormen voor de publieke sector (bijlage V) is gelegen in artikel 34, § 3, en artikel 42 van de Vlaamse Wooncode (voor de VMSW + SHM's) en in artikelen 80, 94, 95 en 96 van de Huisvestingscode (voor de andere initiatiefnemers, als een subsidievoorwaarde)."

Dit antwoord roept tal van vragen op.

3.2.2. Wat de rechtsgrond voor de vaststelling van de prijsnormen in de publieke sector in de ontworpen bijlage V betreft, dient het volgende te worden opgemerkt.

Artikel 34, § 3, van de Vlaamse Wooncode luidt:

"§ 3. De VMSW verkoopt haar onroerende goederen openbaar. Ze kan ze enkel uit de hand verkopen aan:

- 1/ de sociale huisvestingsmaatschappijen;
- 2/ aan gezinnen of alleenstaanden ter uitvoering van de opdrachten, vermeld in artikel 33, waarbij ze rekening houdt met de chronologie van de aanvragen en met de prioriteiten en andere voorwaarden die de Vlaamse Regering dienaangaande vaststelt;
- 3/ gemeenten of openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voor doeleinden die te maken hebben met het sociale woonbeleid;
- 4/ andere personen, voor zover de onroerende goederen in kwestie niet meer van nut zijn voor huisvesting, en voor zover de kosten van een openbare verkoop niet in verhouding staan tot de geschatte verkoopprijs en de verkoopprijs ten minste gelijk is aan de schattingsprijs.

De VMSW kan daarenboven in uitzonderlijke omstandigheden en onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt, haar middelgrote woningen uit de hand verkopen. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan een middelgrote woning dient te beantwoorden.

De VMSW kan haar administratieve gebouwen uit de hand verkopen, mits passende publiciteitsmaatregelen."

De vraag rijst of deze bepalingen de vaststelling van de ontworpen prijsnormen in de ontworpen bijlage V voor de VMSW wel kunnen gronden nu de VMSW op grond ervan slechts in een aantal limitatief opgesomde gevallen uit de hand kan verkopen. Wanneer dit gebeurt ten aanzien van "andere personen, voor zover de onroerende goederen in kwestie niet meer van nut zijn voor huisvesting", kan dit enkel "voor zover de kosten van een openbare verkoop niet in verhouding staan tot de geschatte verkoopprijs en de verkoopprijs ten minste gelijk is aan de schattingsprijs". Daarnaast kan de Vlaamse Regering voorwaarden bepalen waaronder middelgrote woningen in uitzonderlijke gevallen uit de hand kunnen worden verkocht. Het is onduidelijk hoe de

.../...

prijszetting in de ontworpen bijlage V met deze bepalingen verzoenbaar is. In elk geval kunnen de ontworpen bepalingen van deze bijlage niet afwijken van het genoemde artikel 34, § 3.

Artikel 42 van de Vlaamse Wooncode luidt:

"De bepalingen van artikel 34, § 1, met uitzondering van 2/ en 6/, en § 3, eerste en tweede lid, en van artikel 37, tweede lid, zijn van toepassing op de sociale huisvestingsmaatschappijen.

De sociale huisvestingsmaatschappijen kunnen hun onroerende goederen eveneens uit de hand verkopen aan de VMSW en kunnen hun rechten op grondreserves onder bezwarende titel afstaan aan derden om sociale woonprojecten in de privésector te realiseren als vermeld in artikel 75.

De Vlaamse Regering kan nadere regelen vaststellen voor onroerende transacties, inbegrepen de vrijwillige verkoop van sociale huurwoningen, door sociale huisvestingsmaatschappijen."

In het laatste lid van dat artikel zou rechtsgrond kunnen worden gevonden voor de vaststelling van de prijsnormen door de Vlaamse Regering, maar dan enkel ten aanzien van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

De vraag dient te worden gesteld of gelet op het belang van de regels in verband met de prijszetting en gelet op de weinig precieze rechtsgrond biedende bepalingen die ingeroepen worden, de Vlaamse Regering wel gemachtigd is om op basis van die bepalingen, dan wel op basis van haar algemene uitvoeringsbevoegdheid gelezen in samenhang met die bepalingen, de prijszetting te regelen. Het verdient aanbeveling terzake in een duidelijkere decretale rechtsgrond te voorzien.

3.2.3. Wat de rechtsgrond voor de ontworpen vaststelling van de prijsnormen voor de private sector in de ontworpen bijlage I betreft, dienen de volgende opmerkingen te worden gemaakt.

Vooreerst wordt in het decreet van 27 maart 2009 voor het aspect van de prijsnorm bij privé-initiatief uitdrukkelijk verwezen naar "de reglementaire normen die gelden in hoofde van de sociale huisvestingsmaatschappijen" (artikel 4.1.20, § 3), naar "de door de Vlaamse Regering vastgestelde voorwaarden voor de overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en de sociale huisvestingsmaatschappijen" (artikel 4.1.22 - sociale koopwoningen en sociale kavels) en naar "de verkoopprijs" die "ten hoogste gelijk [is] aan de subsidiabele prijsplafonds die

.../...

worden bepaald in de reglementering betreffende de financiering van de sociale huisvestingsmaatschappijen voor de realisatie van sociale huurwoningen, zoals bepaald krachtens artikel 38 van de Vlaamse Wooncode" (artikel 4.1.21, § 1, tweede lid).

In acht genomen de opmerkingen *sub* 3.2.2 inzake de rechtsgrond voor wat de publieke sector betreft, verdient het aanbeveling ook hier in een duidelijkere decretale rechtsgrond voor de vaststelling van prijsnormen in de private sector te voorzien.

Bovendien lijkt geen rekening te worden gehouden met de verwijzing naar de regels die gelden voor de sociale huisvestingsmaatschappijen.

Het vaststellen van een bijlage I waarbij de prijsnormen worden bepaald van de private sector, lijkt de bedoeling van de decreetgever om de algemene regels die gelden voor de sociale huisvestingsmaatschappijen ook in de private sector toe te passen, te omzeilen. De stellers van het ontwerp interpreteren de genoemde artikelen 4.1.21 en 4.1.22 zo dat de Vlaamse Regering hierbij gemachtigd wordt om de prijszetting te bepalen in de private sector en daarbij af te wijken van de algemene regels zoals vastgelegd in de ontworpen bijlage V. Nochtans lijkt het erop dat de decreetgever met artikel 4.1.20, § 4, van het decreet van 27 maart 2009 net een specifieke regeling onmogelijk beoogde te maken.

Ook is het onduidelijk hoe de artikelen 4.1.20 en 4.1.21 van het decreet van 27 maart 2009 de berekening van de pre-financiering voor de bouw van de sociale huurwoningen kunnen gronden. Deze artikelen verwijzen niet naar het in de ontworpen bijlage I bedoelde systeem van pre-financiering.

3.2.4. Ten slotte bieden de artikelen 72 en 73 van de Vlaamse Wooncode onvoldoende rechtsgrond voor artikel 22 van het ontwerp (dat bepaalt dat de inschrijving op het door de minister goedgekeurde uitvoeringsprogramma als een principiële belofte van subsidie geldt) en artikel 21 ervan (in verband met de berekening van de jaarlijkse huurprijs van een ADL-centrum). Luidens deze artikelen kan de Vlaamse Regering subsidies verlenen om onder meer sociale huurwoningen die in een sociale woonwijk geïntegreerd zijn, uit te rusten voor de activiteiten van het dagelijkse leven van personen met een handicap.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef dient te worden aangepast gelet op hetgeen werd opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

5. Volgens de meest recente wetgevingstechnische voorschriften wordt aanbevolen in de aanhef de verwijzing naar het advies van de Raad van State als volgt te redigeren:

"Gelet op advies 46.477/3 van de Raad van State, gegeven op 7 mei 2009, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;" ⁽³⁾.

Artikel 5

6. Artikel 5, 2/, van het ontwerp strekt tot de vervanging van artikel 18, derde en vierde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008. Overeenkomstig de erin ontworpen bepaling kan de VMSW afwijkingen op de technische normen toestaan, "voor zover die bijdragen aan een meer kwaliteitsvolle architectuur of een betere prijszetting". De rechtsgronden voor artikel 5, zoals opgenomen in de door de gemachtigde bezorgde concordantietabel, bepalen nergens dat de VMSW kan afwijken van de technische normen, en dit in tegenstelling artikel 4.1.20, § 3, van het decreet van 27 maart 2009 dat in een soortgelijke bepaling voorziet en rechtsgrond biedt voor het ontworpen artikel 19ter (artikel 6 van het ontwerp).

⁽³⁾ *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 36.1, formule F 3-5-2, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

Artikel 10

7. In het ontworpen artikel 29, tweede lid, wordt verwezen naar "het maximale bedrag, vermeld in het eerste lid". Door de auditeur-verslaggever ondervraagd over deze verwijzing, verschaftte de gemachtigde de volgende toelichting:

"Het voorgestelde artikel 29, tweede lid, stelt dat de forfaitaire subsidie voor de aanleg van gemeenschapsvoorzieningen, de uitvoering van infrastructuurwerken of van aanpassingswerken aan de woonomgeving op dezelfde manier berekend wordt als de tenlasteneming van de kosten voor de uitvoering van diezelfde verrichtingen, vermeld in artikel 28*bis*, § 3. In de desbetreffende bepaling wordt telkens verwezen naar (100 %, 80 % of 60 % van) «het bedrag, vermeld in paragraaf 1». Voor de berekening van de forfaitaire subsidie dient uiteraard niet verwezen te worden naar artikel 28*bis*, § 1, maar naar het bedrag dat vermeld wordt in het eerste lid van artikel 29.

Indien daarover onduidelijkheid zou bestaan, kan ervoor geopteerd worden het tweede lid van artikel 29 als volgt te herformuleren:

«De forfaitaire subsidie wordt berekend overeenkomstig de bepaling van artikel 28*bis*, § 3, met dien verstande dat onder «het bedrag, vermeld in paragraaf 1» telkens het bedrag, vermeld in het eerste lid, bedoeld wordt.»".

Met dit tekstvoorstel kan worden ingestemd.

Artikel 13

8. De in artikel 13 opgenomen verwijzingen zijn niet correct. De gemachtigde, hierover ondervraagd door de auditeur-verslaggever, bevestigde dit en formuleerde het volgende tekstvoorstel:

"2/ in paragraaf 3, eerste lid, worden de woorden «artikel 28, § 4, artikel 29, § 4,» vervangen door de woorden «artikel 28, § 2, artikel 29, tweede lid»".

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 16

9. Bepaalde verwijzingen in artikel 16 zijn niet correct. De gemachtigde, hierover ondervraagd door de auditeur-verslaggever, bevestigde dit en formuleerde het volgende tekstvoorstel:

"In artikel 50, eerste lid, van hetzelfde besluit worden de woorden «28, § 4, tweede lid, 29, § 4, tweede lid,» geschrapt."

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 17

10. Het ontworpen artikel 50*bis* van het besluit van 18 juli 2008 strekt ertoe de pseudo-regelgeving van de VMSW inzake technische normen waaraan sociale woningen en sociale kavels moeten voldoen, juridisch te verankeren. Daartoe wordt een verwijzing naar de documenten waarin deze technische normen vervat zitten en naar de data waarop de VMSW deze documenten heeft goedgekeurd, in dat artikel opgenomen.

Een loutere verwijzing naar deze documenten is niet zonder bezwaren nu het gaat om normen die niet door de constitutioneel daartoe bevoegde organen tot stand zijn gebracht, die niet zijn onderworpen aan de geldende waarborgen bij de totstandkoming van regelgeving en die niet in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt. Bovendien genieten latere wijzigingen aan deze technische normen niet noodzakelijk dezelfde rechtskracht wat minstens rechtsonzekerheid creëert.

De genoemde normen dienen dan ook, voor zover daartoe de nodige rechtsgrond bestaat, in een besluit van de Vlaamse Regering te worden opgenomen.

11. De vraag rijst hoe het ontworpen artikel 50*bis*, vierde lid (dat bepaalt dat de tabel voor de bepaling van de maximale uitvoeringstermijnen louter indicatief is), en artikel 11 van bijlage I (waarin de tabel wordt gebruikt om maximale uitvoeringstermijnen vast te stellen) zich ten opzichte van elkaar verhouden.

.../...

De gemachtigde antwoordde het volgende:

"Het ontworpen artikel 50*bis*, vierde lid, stelt inderdaad dat de tabel voor de bepaling van de maximale uitvoeringstermijn van de werkzaamheden, vermeld in het tweede lid, louter indicatief is voor de oprichting van sociale huurwoningen en sociale koopwoningen, maar «met behoud van de toepassing van artikel 19*quinqies*, § 2, eerste lid».

Artikel 19*quinqies*, § 2, eerste lid, stelt dat de VMSW zich uitspreekt over de conformiteit van de uitvoering van de werkzaamheden met de technische normen waaraan sociale woningen en sociale kavels moeten voldoen, vermeld in artikel 50*bis*. Het gaat hier over de specifieke situatie waarin een private bouwheer of verkavelaar een sociale last uitvoert in natura door sociale huurwoningen of sociale koopwoningen te realiseren. Enkel in dat geval is de tabel voor de bepaling van de maximale uitvoeringstermijn van de werken niet louter indicatief, want onderdeel van de technische normen waarover de VMSW zich moet uitspreken. Als de werkzaamheden niet uitgevoerd zijn in overeenstemming met de technische normen, verleent de VMSW geen deelattest nummer 2 en wordt de sociale last geacht niet uitgevoerd te zijn."

De bijlage bevat aldus een bijzondere regeling die afwijkt van de tekst zelf van het besluit, zonder dat deze mogelijkheid tot afwijking in het besluit zelf is opgenomen. Deze werkwijze is verwarrend en creëert rechtsonzekerheid.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, P. BARRA,	staatsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. F. VANNESTE, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. SMETS